

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. (1)

ὑπὸ

A. N. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ,

ἀνθυπολοχαγῶ τοῦ πεζικοῦ.

Πολλοὶ διαφοροτρόπως ἐπραγματεύθησαν τὸ προκείμενον ζήτημα καὶ διάφορα προέτειναν σχέδια στρατιωτικῆς τοῦ ἔθνους διοργανώσεως· ἅπαντες δ' οὗτοι, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1869 συγκροτηθεῖσα ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑποστρατήγου Α. Σμόλεντζ καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, πρὸς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀπέβλεψαν σκοπὸν, τὴν ἀνάπτυξιν δηλαδὴ τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ἵνα μὴ τὸ ἔθνος εὐρεθῆ καὶ πάλιν ἐν ἧ θέσει εὐρέθη ἀπέναντι τῆς Τουρκίας τῷ 1868.

Ἴνα πραγματευθῆ τις τὸ ζήτημα τοῦτο, δεῖ νὰ λάβῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπ' ὄψιν του

α) Ὅτι τὸ ἔθνος δὲν δύναται ν' ἀφαιρέσῃ ἐκ τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας καὶ νὰ θέσῃ διαρκῶς εἰς τὴν ἔνοπλον ὑπηρεσίαν πλειοτέρους τῶν ἤδη ὑπαρχόντων εἰς τὸν στρατὸν ἀνδρας.

β) Ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑποστῇ μεγαλητέρας δαπάνας πρὸς συντήρησιν πολυαριθμοτέρου στρατοῦ.

Ὁ θεσμὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς, διὰ μόνου τοῦ ὁποῖου ἔδυνά-

(1) Ἡ παρούσα πραγματεία ἐγράφη τῷ 1869 καὶ ἐδόθη τῷ συνταγματάρχῃ Δ. Μ. Βότση, τότε ἀρχηγῷ τοῦ ἐν Ἑπτανήσῃ στρατοῦ, κληθέντι εἰς Ἀθήνας, ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ.

μεθα, κατὰ τοὺς ἰδεολόγους, νὰ σχηματίσωμεν ἀνεξόδως μεγάλην ἐθνικὴν δύναμιν, ἐναυάγησεν ὀλοσχερῶς· καὶ οἱ φρονούντες σήμερον ὑπὲρ τῆς πανδήμου ἐθνοφυλακῆς ἐν Ἑλλάδι ὁμοιάζουσι τοὺς ἀσθενεῖς, οἵτινες, ἀντὶ νὰ προστρέξωσιν εἰς τὸν ἰατρὸν, ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων, ἵνα θεραπευθῶσι δωρεάν.

Δι' οὗς λόγους ἐναυάγησεν ὁ θεσμὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς θέλει ἀφεύκτως ναυαγήσει καὶ πᾶσα ἰδέα πανδήμου στρατιᾶς, καὶ πᾶσα προσπάθεια πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπηρετῆσαι ἐνόπλιως τὴν πατρίδα, ἀνδρῶν ὑπερβάτων τὸ 27ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, οἰκογενειαρῶν, γεωργῶν, βιομηχανῶν κ.λ.π. ἄλλως τε κατέστη ἤδη πρόδηλον, ὅτι τὸ φέρειν τὰ ὄπλα δὲν ἀρκεῖ ἵνα ἦ καὶ τις στρατιώτης.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ζητήσωμεν τοὺς στρατιώτας τῆς πατρίδος μεταξὺ τῶν νέων, τῶν μὴ ἐπιδοθέντων εἰσέτι εἰς οὐδὲν βιοποριστικὸν ἔργον, τῶν ἐλευθέρων οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν, ὀργάνων πρὸς ἄσκησιν εἰς τὰ ὄπλα καὶ εὐκόλως ὑποβαλλομένων εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν στρατιωτικῶν νόμων διὰ τῆς ἰσχύος, ἣν δυνάμεθα σήμερον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς νόμους ἡμῶν.

Ὅθεν, συγκροτοῦντες τὸν στρατὸν ἡμῶν ἐξ ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς ἡλικίας τοῦ 18. μέχρι τοῦ 27. ἔτους, ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ἑκάστη τῶν ἡλικιῶν τούτων παρέχει ὀκτακισχιλίους ἀνδρας ἱκανοὺς νὰ φέρωσιν ὄπλα, δυνάμεθα ν' ἀναβιβάσωμεν τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ εἰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν.

Τούτου τεθέντος, ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τίνι τρόπῳ δυνάμεθα τοὺς ἀνδρας τούτους νὰ καταστήσωμεν στρατιώτας ἐτοιμοὺς πρὸς πᾶσαν ἀνάγκην, χωρὶς νὰ τοὺς ἀποσπάσωμεν διαρκῶς ἀπὸ τὰς ἐργασίας αὐτῶν, καὶ χωρὶς ν' αὐξήσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐκτὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς ὑπάρχει καὶ ἄλλη τις δύναμις μὴ ἀπαιτοῦσα μεγάλας δαπάνας, ἐν χρήσει εἰς ὅλα τὰ κράτη, παρ' ἡμῖν δὲ δυστυχῶς λίαν παρημελημένη, καὶ τοι ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μέχρι σήμερον ἐφάνη χρησιμωτάτη καὶ πρόχειρος, καὶ ὅλαι αἱ κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεις εἰς αὐτὴν ἐν ἀνάγκῃ προσέτερεξαν. Ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ἡ ἐφεδρεία.

Ἡ ἐφεδρεία παρημελήθη ἐντελῶς παρ' ἡμῖν, οὐδέποτε ἐλήφθη φροντίς περὶ αὐτῆς, οὔτε ἡ δύναμις της εἶναι ἀκριβῶς γνωστή· καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ὅτε ἡ Κυβέρνησις τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1868, ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῆς ἀμνηχανία, ἐζήτηε τὸν σχηματισμὸν Ἀγημάτων, πεντακοσιαρχιῶν καὶ ἄλλων σιφῶν ἀτάκτων πρὸ πολλοῦ καταδικασθέντων ὑπὸ τῆς τέχνης, μόνοι οἱ ἐφεδροὶ προσκληθέντες ἔσπευσαν ὑπὸ τὰς σημαίας· ἂν δὲ δὲν προσῆλθον ἅπαντες, αἰτία δὲν εἶναι ἡ ἔλλειψις ὑποταγῆς αὐτῶν πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλ' ὁ κακὸς τῶν ὀργανισμῶν.

Φρονοῦμεν λοιπὸν, ὅτι ἡ ἐφεδρεία εἶναι ἡ δύναμις, εἰς ἣν κυρίως ὀφείλομεν ν' ἀποβλέψωμεν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ δύναμις αὕτη ἀποτελεῖται τὸ πλεῖστον ἐξ ἀνδρῶν ἐκ τοῦ μονίμου ἐνεργοῦ στρατοῦ ἐξερχομένων, ἵνα συγκροτηθῇ πολυἀριθμὸς ἐφεδρεία, ἀνάγκη, ἐκτὸς τῆς παρατάσεως τῆς διαρκείας αὐτῆς, ν' αὐξήσῃ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατατασσομένων κατ' ἔτος κληρούχων, ἐλαττωμένης τῆς διαρκείας τῆς ἐνεργοῦ θητείας εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἀφαιρηθῶσι πλείονες χεῖρες ἐκ τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας. Ἀντὶ, δηλαδὴ, νὰ λαμβάνωμεν κατ' ἔτος 2,000—2,500 κληρούχους καὶ νὰ τοὺς τηρῶμεν ὑπὸ τὰς σημαίας τρία καὶ τέσσαρα ἔτη, δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὀκτακισχιλίους καὶ νὰ τοὺς τηρήσωμεν ἐν μόνον ἔτος· αὐξάνοντες δὲ ἐκ τριῶν εἰς πέντε ἔτη τὴν διάρκειαν τῆς ἐφεδρείας, θὰ ἔχομεν μετὰ πέντε ἔτη τεσσαράκοντα χιλιάδας ἐφεδρους.

Θὰ εὐρωσιν ἴσως τινὲς πλημμελῆ τὴν εἰς ἐν ἔτος ἐλάττω-

σιν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, ὡς μὴ ἀρκοῦντος τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος πρὸς ἐντελῆ ἐκπαίδευσιν τῶν στρατιωτῶν, μικρὸν ὅμως τὸ μειονέκτημα τοῦτο, διότι διὰ τοῦ προτεινομένου ὀργανισμοῦ οἱ κληροῦχοι θὰ συλλέγονται ταχύτερον, τὰ δὲ μέσα τῆς ἐκπαίδευσεως αὐτῶν ἔσονται περισσότερα ἢ σήμερον. Ἄλλως τε εἰς τὰ εἰδικὰ ὄπλα, ἐν οἷς ἀπαιτεῖται περισσότερο ἀσκήσις ἢ ἐν τῷ πεζικῷ, δύναται ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας νὰ τηρῇ τοὺς ἐφεδρῶς ἐπὶ τινὰς μῆνας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐκπαίδευσέως τῶν, ἂν αὕτη ἦναι ἀτελής.

Λύσαντες οὕτω, διὰ τοῦ σχηματισμοῦ μεγάλης ἐφεδρείας τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ ἄνευ ἀφαιρέσεως πλειοτέρων χειρῶν ἐκ τῶν ἐργασίων τῶν, ἅς ἐξετάσωμεν ἡδὴ τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ συντηρήσωμεν αὐτὸν ἄνευ αὐξήσεως τῶν δαπανῶν.

Ἡ ἐφεδρεία, ὀργανιζομένη μετ' αὐστηρᾶς οἰκονομίας ἄνευ ἰδιαιτέρου διαρκοῦς προσωπικοῦ ἀξιωματικῶν, δὲν ὀφθαίτησιν ἄλλην δαπάνην, ἢ τὴν πρὸς συντήρησιν τῶν ἐφεδρῶν κατὰ τὴν συγκαλέσιν αὐτῶν πρὸς ἀσκήσιν. Εἰς τὴν δαπάνην ταύτην, ἣτις ἔσται ἀσήμαντος, δυνάμεθα νὰ ἐπαρκέσωμεν, περιορίζοντες τὴν πολυτελείαν, ἣτις ὁμολογουμένως ὑπάρχει εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ ἐπιφέροντες ἄλλας τινὰς δυνατὰς οἰκονομίας ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ δύναται νὰ ἐπέλθωσιν αἱ ἐξῆς ἐλαττώσεις·

α) Οἱ διδικηταὶ τῶν ἀνεξαρτήτων ταγμάτων νὰ ὄσιν ταγματάρχαι καὶ οὐχὶ ἀντισυνταγματάρχαι, οἱ δὲ ὑποδιαικηταὶ αὐτῶν, ἀντὶ ταγματάρχων, λοχαγοὶ ἂ. τάξως.

β) Τὰ τάγματα νὰ σχηματισθῶσιν ἐκ τεσσάρων λόγων,

καὶ οὕτω θὰ προκύψῃ οἰκονομία δύο λοχαγῶν, δύο ὑπολοχαγῶν καὶ δύο ἀνθυπολοχαγῶν ἐξ ἐκάστου τάγματος, οἷτινες θὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὰ τάγματα τῆς ἐφεδρείας.

Θέτοντες λοιπὸν ὡς βάσεις

1ον Τὴν ἐλάττωσιν τῆς διαρκείας τῆς ἐνεργοῦ θητείας.

2ον Τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κληροῦχων.

3ον Τὴν αὐξήσιν τῆς διαρκείας τῆς ἐφεδρείας.

προτεινομεν τὸ ἐξῆς σχέδιον ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

Ἐθνικὴ δύναμις.

Τὴν ἐθνικὴν δύναμιν ἀποτελοῦσι

1ον Οἱ στρατεύσιμοι.

2ον Ὁ μόνιμος ἐνεργὸς στρατός.

3ον Ἡ ἐφεδρεία.

4ον Ἡ χωροφυλακή.

Περὶ στρατευσίμων.

Στρατεύσιμοι εἶναι πάντες οἱ νέοι ἀπὸ τῆς ἡλικίας τοῦ 18. ἔτους μέχρι τοῦ 21. συμπληρωμένου, οἱ ἀναγραφόμενοι ἐν τοῖς στρατολογικαῖς καταλόγοις, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον, καὶ μὴ λαγχάνοντες ὑποχρεωτικοῦ κλήρου ἢ μὴ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ στρατῷ ὡς ἐθελονταί.

Μὴ καταταχθεὶς ἐν τῷ στρατῷ, εἴτε διὰ κληρώσεως εἴτε ἐκουσίως, πᾶς στρατεύσιμος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 21. ἔτους τῆς ἡλικίας του μεταβαίνει εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

Οἱ στρατεύσιμοι εἰτὶ προσωρισμένοι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μονίμου ἐνεργοῦ στρατοῦ διὰ τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου κληρώσεως, ἀτκοῦνται δὲ κατὰ Κυριακὴν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν δήμων αὐτῶν ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ ἢ τῆς ἐφεδρείας· ἐν ἀνάγκῃ δὲ δύναται νὰ συγ-

κεντρωθῶσι καὶ ἐν στρατοπέδῳ πρὸς ἄσκησιν ἐντὸς τοῦ νομοῦ των.

Οἱ στρατεύσιμοι δὲν ἔχουσιν ἰδίους βαθμολόγους, οὔτε εἰσὶν ὀργανισμένοι εἰς σώματα διὰ τὴν διοίκησιν.

Περὶ τοῦ μονίμου ἐνεργοῦ στρατοῦ.

Ὁ μόνιμος ἐνεργὸς στρατὸς ἀποτελεῖται ἐκ κληρούχων καὶ ἐθελοντῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐν τῷ μονίμῳ ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρεσίας ἐστὶ, τῶν μὲν ἐθελοντῶν τριετής, τῶν δὲ κληρούχων ἐνιαύσιος.

Οἱ ἐθελονταὶ δὲν ὑπάγονται εἰς ἐφεδρείαν.

Περὶ ἀπογραφῆς.

Ἡ ἀπογραφή ἐνεργεῖται διὰ κληρώσεως μεταξὺ τῶν νέων τῶν εἰσελθόντων εἰς τὸ 18. ἔτος τῆς ἡλικίας των μέχρι τέλους τοῦ 21, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον.

Περὶ ἐκουσίας κατατάξεως.

Εἰσὶ δεκτοὶ πρὸς ἐκουσίαν κατάταξιν πολῖται Ἕλληνες·

1ον Ἄν συμπλήρωσαν μὲν τὸ 17. ἔτος τῆς ἡλικίας των, δὲν ὑπερέβησαν δὲ τὸ τεσσαρακοστόν.

2ον Ἄν δὲν ἀνήκωσιν εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

3ον Ἄν δὲν στερῶνται τῆς τιμῆς τοῦ ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου.

Περὶ ἀνακατατάξεως.

Ἐκαστος ἐθελοντῆς ἐξυπηρετήσας δύναται νὰ ἀνακαταταχθῆ ἐπὶ ἐν, ἐπὶ δύο ἢ ἐπὶ τρία ἔτη.

Ἐκαστος κληρούχος ἐξυπηρετήσας τὴν ἐνεργὸν θητείαν του δύναται νὰ ἀνακαταταχθῆ πρὸς διάνυσιν ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ μέρους ἢ ὅλης τῆς ἐφεδρείας του.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

Ἐκαστος ὀριστικῶς κληρωθεὶς δύναται πρὶν καταταχθῆ

εἰς τὸν στρατὸν ν' ἀπαλλαγῆ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας καταθέντων εἰς τὸ στρατιωτικὸν ταμεῖον χρηματικὸν τι ποσὸν, κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν προσδιοριζόμενον, καὶ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

Εἰσὶ δεκτοὶ ὡς ἀντικαταστάται

1ον Οἱ μουσικοὶ, σαλπικταὶ, νοσοκόμοι καὶ τεχνῖται ἅπαντων τῶν ὄπλων καὶ σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

2ον Οἱ στρατιῶται τῶν ταγμάτων τῶν σκαπανέων.

Ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἀντικαταστάσεως διαρκεῖ ἐν ἔτος. Τὰ κατατιθέμενα ὑπὸ τῶν κληρούχων ποσὰ διανέμονται εἰς τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ πρὸς μίσθωσιν ἀντικαταστατῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν σωματάρχων.

Περὶ ἐφεδρείας.

Τὴν ἐφεδρείαν ἀποτελοῦσι

1ον Πάντες οἱ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρετήσαντες κληροῦχοι ἔλαττον τῶν ἑξ ἐτῶν.

2ον Οἱ ὀριστικῶς κληρωθέντες καὶ ἐγκαταστήσαντες ἔτερον εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατὸν ἐπὶ πληρωμῇ.

3ον Ἐκ τῶν στρατευσίμων οἱ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ λαχόντες ὑποχρεωτικοῦ κλήρου ἢ μὴ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὡς ἐθελονταὶ.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐφεδρείας ἐστὶ πενταετής. Ἡ ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρεσία πλέον τῆς νενομισμένης ἐκπίπτεται ἐκ τῆς ἐφεδρείας.

Οἱ ἐφεδροὶ συγκαλοῦνται κατ' ἔτος πρὸς ἄσκησιν ἅπαντες ἢ μέρος αὐτῶν.

Ἐν πάτῃ περιπτώσει ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς ἀνάγκης οἱ ἐφεδροὶ συγκαλοῦνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

Ἀξιωματικοὶ ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ διορίζονται

- α) Κατ' αἰτησίαν τῶν.
 β) Οἱ ὑπὸ τῶν στρατοδικαίων ἢ τῶν κοινῶν δικαστηρίων ἀνωούμενοι.
 γ) Οἱ ἐξ ἀργίας ἀνακαλούμενοι.
 δ) Οἱ ὑπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν προτεινόμενοι ἀπολαμβάνουσι δὲ τὰ 2/3 τοῦ μισθοῦ τῶν, ἐφ' ὅσον οἱ ἐφεδροὶ διατελοῦσιν ἐν ταῖς ἐστίασις τῶν.

Οἱ ἄνδρες τῆς ἐφεδρείας φέρουσι τὴν στολὴν τοῦ ὅπλου ἢ τοῦ σώματος, εἰς ὃ ὑπηρετήσαν. Μεταβαίνοντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας τῶν, παραδίδουσιν εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ σώματος τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἀναλαμβάνουσι, ὅταν συνέρχωνται πρὸς ἀσκήσιν ἢ ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας.

Οἱ ἐφεδροὶ οἱ μὴ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ἀνήκουσι εἰς τὸ πεζικόν.

Περὶ χωροφυλακῆς.

Ἡ χωροφυλακὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἀνδρῶν ὄλων τῶν ὅπλων καὶ σωμάτων τοῦ στρατοῦ, τῶν διανυσάντων τὴν ἐνεργὸν καὶ ἐφεδρὴν ὑπηρεσίαν τῶν μετὰ διαγωγὴν ἐξαίρετον ἢ ἀμεμπτον.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ μετατεθῶσιν εἰς αὐτὴν ἄνδρες ἐκ τῶν ταγμάτων τῶν ἐθελοντῶν διαγωγῆς ἐξαίρετου ἢ ἀμεμπτου.

Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ἐν τῇ χωροφυλακῇ ἄνδρες μὴ προὔπηρετήσαντες ἐν τῷ στρατῷ.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ σώματι τῆς χωροφυλακῆς ἐστὶ τριετής ἀνευ ἐφεδρείας.

Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ μόνιμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας.

Τὸν μόνιμον ἐνεργὸν στρατὸν καὶ τὴν ἐφεδρείαν συγκροτοῦσι

- Τὰ πεζικὸν τῆς γραμμῆς.
 Οἱ εὐζῶνοι.
 Οἱ σκαπανεῖς.
 Τὸ ἵππικόν.
 Τὸ πυροβολικόν.

Περὶ τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς.

Τὸ πεζικόν τῆς γραμμῆς περιλαμβάνει ἑνδεκα συντάγματα, ἐκ ὧν ταγμάτων ἕκαστον, ἦτοι ἐνὸς ἐνεργοῦ συγκειμένου ἀποκλειστῶς ἐκ κληρούχων, καὶ ἐνὸς ἐφεδρου, ἀμφοτέρων ἐκ τεσσάρων λόχων.

Οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ συντάγματος εἰσὶ συγχρόνως καὶ ἐπιτελεῖς τῶν ταγμάτων τῶν κληρούχων καὶ ἐφεδρῶν, διὰ τὸ σύνταγμα ἀποτελεῖται πράγματι ἐκ τοῦ ἐνεργοῦ τάγματος, τοῦ ἐφεδρου σχηματιζομένου μόνον κατὰ τὴν συγκαλέσιν τῶν ἐφεδρῶν. Ὡστε ὁ ἀντισυνταγματάρχης διοικητὴς τοῦ ἐνεργοῦ τάγματος, ὅταν συγκαλεῖται ἡ ἐφεδρεία, λαμβάνει τὴν διαίρησιν τοῦ συντάγματος, καὶ τότε ὁ ταγματάρχης, τηρῶν τὴν θέσιν τοῦ ὑποδιοικητοῦ, διοικεῖ τὸ ἐφεδρὸν τάγμα. Τοῦ ἐνεργοῦ τάγματος ἡ διοίκησις ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρχαιότερον τῶν λοχαγῶν τοῦ. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπαπιστοῦ ἐν τῷ τάγματι τῆς ἐφεδρείας ἀνατίθεται εἰς ἓνα τῶν ὑπολοχαγῶν ἢ ἀνθυπαλοχαγῶν αὐτοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως τὸ προσωπικὸν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ταγμάτων τῆς ἐφεδρείας θέλει σύγκεισθαι

Ἐκ 4 λοχαγῶν.

Ἐκ 4 ὑπολοχαγῶν.

Ἐκ 5 ἀνθυπολοχαγῶν, ὧν ὁ εἰς τῆς οἰκονομίας. Ὁ διορισμὸς ἰδίων διοικητῶν καὶ ἐπιτελῶν εἰς τὰ τάγματα τῆς ἐφεδρείας εἶναι πολυτέλεια θαπαηρά.

Οἱ ὑπαξιωματικοὶ τῶν ταγμάτων τῆς ἐφεδρείας, ἀποτελοῦντες τὸ διαρκές προσωπικὸν αὐτῶν, μένουσι προσκολλημένοι παρὰ τοῖς τάγμασι τῶν κληρούχων, ἵνα ἐκπαιδεύωνται καὶ χρησιμεύωσιν ὡς προγυμνασταὶ τῶν νεοσυλλέκτων, ἐνοῦνται δὲ μὲ τὰ ἑαυτῶν τάγματα ἅμα τῇ συγκαλέσει τῶν ἐφέδρων.

Τὰ συντάγματα τῆς γραμμῆς ἐδρεύουσι διαρκῶς εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν ἢ εἰς ἄλλο τι κεντρικὸν μέρος αὐτῶν. Τὸ τοῦ νομοῦ Κυκλάδων ἐδρεύει εἰς Πειραιᾶ, εἰς Ἐπτανήσον ἐδρεύει ἐν μόνον σύνταγμα ἐν Κερκύρα.

Ἐκαστον σύνταγμα ἀποτελεῖται ἐκ τῶν κληρούχων καὶ τῶν ἐφέδρων τοῦ νομοῦ, ἐν ᾧ ἐδρεύει. Τὸ ἐν Κερκύρα λαμβάνει τοὺς κληρούχους καὶ ἐφέδρους τῶν τριῶν νομῶν τῆς Ἐπτανήσου.

Τὰ συντάγματα τῆς γραμμῆς οὐδέποτε μετασταθμεύουσιν εἰ μὴ ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ· παρελθούσης δὲ τῆς ἀνάγκης, ἐπέρχονται εἰς τὰς φυσικὰς ἐδρας τῶν.

Ἐπειδὴ ἐν τοῖς συντάγμασιν ἡ προαγωγή εἰς τὸν βαθμὸν ὑπαξιωματικοῦ ἔσται περὶωρισμένη διὰ τὸ βραχὺ τῆς ὑπηρεσίας, αἱ χηρεύουσαι θέσεις ὑπαξιωματικῶν θέλουσι πληροῦσθαι καὶ ἀπὸ ἀνδρῶν τῶν ταγμάτων τῶν ἐθελοντῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει μεγάλως εὐκολύνει τὴν κατάταξιν ἐθελοντῶν. Οἱ διὰ προβιβασμοῦ ὅμως μετατιθέμενοι ἐθελονταὶ εἰς τὰ συντάγματα τῶν κληρούχων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν αὐτοῖς ἐν ἔτος, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβαίνουσιν εἰς ἐφεδρείαν, ἐνθα μένουσι μέχρι συμπληρώσεως ἑξαετίας ἀπὸ τῆς κατατάξεώς των ὡς ἐθελοντῶν.

Τὰ στελέχη τῶν ἑνδεκα ἐφέδρων ταγμάτων χρησιμεύουσιν, ἵνα δέχωνται κατ' ἔτος τοὺς συγκαλουμένους ἐφέδρους πρὸς ἀσκήσιν· ἂν ὅμως εὐρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καλέ-

σωμεν μέγα μέρος τῆς ἐφεδρείας ἢ καὶ τὸ ὅλον αὐτῆς, τότε δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν λόχους τινὰς ἢ καὶ ἐν τάγμα εἰσέτι παρ' ἑκάστῳ συντάγματι.

Περὶ τῶν εὐζώνων.

Οἱ εὐζῶνοι σχηματίζουσι τέσσαρα τάγματα ἀνεξάρτητα ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐθελοντῶν.

Ἐκαστον εὐζωνικὸν τάγμα, συγκείμενον ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τεσσάρων λόχων, θέλει διοικεῖσθαι ὑφ' ἐνὸς ταγματάρχου, ὁ δὲ ὑποδιοικητῆς αὐτοῦ ἔσται λοχαγὸς ἁ. τάξεως.

Ἡ διατήρησις τῶν εὐζωνικῶν ταγμάτων ἐξ ἐθελοντῶν εἶναι ἀναγκαιοτάτη· εὐχῆς ἔργον μάλιστα ἤθελεν εἶσθαι, ἂν κατιτάσσοντο εἰς αὐτὰ ἄνδρες τῶν δούλων ἐπαρχιῶν, Ἡπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας. Ὅπως δὴποτε τὰ τάγματα ταῦτα πρέπει νὰ συμπληρωθῶσιν εἰς τὴν ὀργανικὴν αὐτῶν δύναμιν, καὶ νὰ καταλάβωσιν ἅπασαν τὴν ὀροθετικὴν γραμμὴν· νὰ καταβληθῇ δὲ μεγίστη φροντίς, ὅπως οἱ ἄνδρες αὐτῶν καταστῶσι καλοὶ ἀκροβολισταὶ καὶ καλοὶ σκοπευταί.

Περὶ τῶν σκαπανέων.

Οἱ σκαπανεῖς σχηματίζουσιν ἐν τάγμα ἐκ κληρούχων καὶ ἐθελοντῶν, συγκείμενον ἐκ τῶν ἐπιτελῶν καὶ τεσσάρων λόχων καὶ διοικούμενον ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ.

Περὶ πυροβολικοῦ καὶ ἰππικοῦ.

Τὰ σώματα ταῦτα, συγκείμενα ἐκ κληρούχων καὶ ἐθελοντῶν, νὰ ὀργανισθῶσι καταλλήλως, ὥστε νὰ δέχωνται τοὺς ἐφέδρους των.

Περὶ μουσικῶν.

Εἰς τὴν ἔδραν ἑκάστου ἀρχηγείου στρατοῦ νὰ σχηματισθῇ ἂν μίᾳ μουσικῇ.

Περὶ νοσοκόμων.

Εἰς ἕκαστον λόχον ὄλων ἐν γένει τῶν σωμάτων τοῦ στρα-

τοῦ νὰ προστεθῶσι τρεῖς νοσοκόμοι μὲ μισθὸν σαλπικτοῦ θ', τάξεως.

Περὶ στρατιωτικοῦ σχολείου.

Τὸ ὑπάρχον στρατιωτικὸν σχολεῖον νὰ διαλυθῆ, ἀντ' αὐτοῦ δὲ νὰ σχηματισθῆ ἕτερον, ἐν ᾧ νὰ ἐκπαιδεύωνται μόνον ὑπαξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν θέλει προσδιορίζει κατ' ἑτος τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαξιωματικῶν, οἵτινες δύνανται νὰ εἰσέλθωσι εἰς τὸ σχολεῖον ἐξ ἐκάστου σώματος, οἱ δὲ σωματάρχαι θέλουσι προτείνει τοὺς πλείονα προσόντα συγκεντροῦντας εἰς ἑαυτοὺς ὑπαξιωματικούς, οἵτινες, ἀφοῦ γίνωσι δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἐξετάσεις, ὧν τὰ ἀντικείμενα ὀρισθῆσονται διὰ Β. Διατάγματος ἐνώπιον ἐπιτροπῆς παρὰ τῆ ἑδρα τοῦ σχετικοῦ ἀρχηγείου, συγκροτουμένης ἐκ τριῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ γυμνασιάρχου ἢ ἐνὸς τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου τοῦ νομοῦ, καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ. Οἱ κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας εὐδοκιμοῦντες θέλουσιν εἰσέρχεσθαι ἐν τῷ σχολείῳ. Μετὰ τριετῆ δὲ σπουδῆν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις, καθ' ἃς οἱ μᾶλλον εὐδοκιμοῦντες καὶ καταλλήλοτεροι θέλουν προορίζεσθαι διὰ τὸ πυροβολικὸν καὶ τὸ μηχανικὸν καὶ ἀποστέλλεσθαι εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν τῶν δημοσίων δαπάνῃ. Ἐπανερχόμενοι οὗτοι θέλουν κατατάττεσθαι εἰς τὰ μνησθέντα σώματα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις εὐδοκιμοῦντες θέλουσιν ἐξέρχεσθαι ὡς ἀνθυπασπισταὶ εἰς τὸ πεζικὸν καὶ τὸ ἵππικόν. Οὐδεὶς ἕτερος ἐκτὸς τῶν ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου ἐξερχομένων ὑπαξιωματικῶν δύναται, ἐπ' οὐδεμίᾳ περιπτώσει, νὰ προβιβασθῆ ἢ νὰ διορισθῆ ἀνθυπασπιστὴς ἐν τῷ στρατῷ.

Ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν μαθητῶν οἱ μὴ εὐδοκιμοῦντες κατὰ

τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις ἐπανερχόνται εἰς τὰ σώματά των, ἀποβάλλοντες πᾶν δικαίωμα νέου συναγωνισμοῦ πρὸς εἰσοδὸν εἰς τὸ σχολεῖον.

Οἱ μαθηταὶ ἐνδύονται καὶ τρέφονται ἐν τῷ σχολείῳ ὅπως καὶ ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν, μόνον δὲ τὰ διδακτικὰ βιβλία χορηγοῦνται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ δημοσίου.

Περὶ διοικήσεως τοῦ στρατοῦ.

Συνιστῶνται ἐξ ἑξ ἑκαστοῦ ἄρχηγία στρατοῦ, ἐν ἐν Ἀθήναις, δύο ἐν Πελοποννήσῳ, ἐν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι, ἐν ἐν τῇ Δοτικῇ καὶ ἐν ἐν Ἑπτανήσῳ· ὑπὸ τὰ ὅποια τίθεται ἅπας ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς.

Οἱ ἀρχηγοὶ ἔσονται συνταγματάρχαι.

Παρ' ἑκάστῳ Ἀρχηγείῳ διορίζεται εἰς οἰκονομικὸς ἐπιθεωρητὴς μὲ βαθμὸν ὑπεπιμελητοῦ καὶ οἱ ἀναγκαῖοι ἐπιτελεῖς, λαμβανόμενοι ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν των σωμάτων.

Οἱ συνταγματάρχαι ἀρχηγοὶ ἐπιθεωροῦσι κατ' ἔτος τὰ ὑπ' αὐτοὺς σώματα καὶ καταστήματα, μετὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν συγκεντροῦνται ἅπαντες ἐν Ἀθήναις, ἐνθα συγκροτοῦσι συμβούλιον, καλούμενον Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον. Ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ ἕκαστος τῶν ἀρχηγῶν υποβάλλει τὴν ἐκθέσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν, καὶ προτείνει ὅσα μέτρα ἤθελε θεωρήσει ἀναγκαῖα πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.

Τὸ Συμβούλιον, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρχηγῶν, ἀποφασίζει περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ ἐν γένει, περὶ καταλλήλου τοποθετήσεως τῶν ἀξιωματικῶν, περὶ τῶν προβιβασθησομένων κατ' ἐκλογὴν ἢ διορισθησομένων εἰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας, καὶ ὑποβάλλει τὴν ἀποφασίν του πρὸς τὸν ὑπουργόν.

γόν τῶν στρατιωτικῶν, ἵνα δι' αὐτοῦ ὑποβληθῆ πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου, κυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἰσχύει δι' ὅλον τὸ ἔτος μέχρι τῆς νέας ἐπιθεωρήσεως.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Τὸ παρὸν σύστημα εἶναι, φρονοῦμεν, τὸ δυνάμενον νὰ ἔχη παρ' ἡμῖν ταχύτεραν καὶ ἀκριβεστέραν ἐφαρμογὴν. Ἄμα τὰ σώματα τοποθετηθῶσιν εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν νομῶν, ἐνεργηθῆ ἡ κλήρωσις καὶ ἡ συλλογὴ τῶν 8000 κληρούχων καὶ δοθῶσιν αἱ ἀφέσεις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τοὺς συμπληρώσαντας ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν ἐν τῷ ἐνεργῶ στρατῷ, τὸ σύστημα εἶναι ἐφηρμοσμένον. Ἡ ἐφεδρεία θέλει ἔχει τοὺς ἐφεδρῶν τῶν ἐτῶν 1867—1871, ἧτοι περίπου δέκα χιλιάδας, καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἔθνους ἔσεται ἀμέσως διπλασία. Κατ' ἔτος δὲ θέλουν προστίθεσθαι εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἑξακισχίλιοι ἄνδρες μέχρι τοῦ ἔτους 1877, ὅτε ἡ δύναμις αὐτῆς ἔσεται πλέον ἀναλλοίωτος. Ἐνῶ δὲ ἡ δύναμις τῆς ἐφεδρείας θέλει βαθμιαίως αὐξάνει, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔχη τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ἵνα προμηθεύηται τὸν ὅπλισμόν καὶ τὴν ἐξάρτυσιν αὐτῆς, καὶ βαθμηδὸν νὰ καταρτίσῃ τὰς ἀποθήκας τῆς.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου θέλουσιν ἐντελῶς ἐκλείψει αἱ δυσχέρειαί, ἃς σήμερον ἀπαντῶμεν περὶ τὴν συλλογὴν τῶν κληρούχων, διότι οὗτοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τῶν τὸ βραχὺ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν μὴ ἀπομάκρυνσίν τῶν ἐκ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, θέλουσιν αὐθορμήτως προσέρχεσθαι μετὰ τὴν κλήρωσιν. Ἐπίσης εὐκολοῦ ἔσεται καὶ τῶν ἐφεδρῶν ἡ συγκέντρωσις, διότι καὶ οὗτοι θέλουσι συγκεντροῦσθαι ἐντὸς τοῦ νομοῦ τῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἡ προκαταρκτικὴ ἀσκήσις τῶν στρατευσίμων, πρὶν ἢ λάχωσιν ὑποχρεωτικοῦ κλήρου, δὲν εἶναι ὅσον νομί-

ζοῦσί τινες δύσκολος. Εἰς τὰς πρωτεύουσας ὅλων σχεδὸν τῶν δήμων θὰ ὑπάρχωσι λόχοι ἢ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, ὧν οἱ ὑπαξιωματικοὶ δύνανται νὰ προγυμνάζωσι τοὺς στρατευσίμους τοῦ δήμου κατὰ Κυριακὴν εἰς τὴν ἐδραν αὐτοῦ, συγκεντρομένους ὑπὸ τοῦ δημάρχου· καὶ ἐν ἐλλείψει δὲ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος εἰς τὰς πρωτεύουσας δήμων τινῶν, εἶναι εὐκόλον ν' ἀποστέλλωνται κατὰ Κυριακὴν ἐκ τῶν πλησιεστέρων μερῶν οἱ ἀναγκαῖοι προγυμνασταί. Ἐκ τῶν ἀποθηκῶν δὲ τῆς ἐφεδρείας θέλει χορηγεῖσθαι τοῖς δημάρχοις ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ὄπλων. Ὅσον δὲ ἀτελὴς καὶ ἂν ὑποτεθῆ ἢ προκαταρκτικὴ αὕτη τῶν στρατευσίμων ἀσκήσις, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξημέρωσιν αὐτῶν, θὰ τοῖς καταστήσῃ προσιτώτερον τὸ ἐπάγγελμα, εἰς ὃ μέλλουσι νὰ δοθῶσι, θὰ διευκολύνῃ μεγάλως τὴν συλλογὴν αὐτῶν, ὅταν κληρωθῶσι, καὶ θὰ τοὺς προετοιμάσῃ ἀρκούντως διὰ τὰς ἀσκήσεις ἐν τοῖς σώμασι τοῦ στρατοῦ.

Τέλος διὰ τοῦ συστήματος τούτου οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν θὰ μείνῃ εἰς τὸ μέλλον ἀπαίδευτος εἰς τὰ στρατιωτικά. Ὅγδοήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἀπὸ τοῦ 18. μέχρι τοῦ 27. ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν θέλουσι ἀσκεῖσθαι ὡς στρατευσίμοι, ὡς στρατιῶται καὶ ὡς ἐφεδροὶ· ἂν δὲ θελήσωμεν νὰ σχηματίσωμεν ἔθνοφυλακὴν ἐξ ἀνδρῶν μεγαλητέρας ἡλικίας, ἢ ὅπως δῆποτε νὰ καλέσωμεν τοιοῦτους ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὄπλα, θέλομεν τοὺς εὔρει γεγυμνασμένους, διότι ἀναγκαίως θὰ ὑπρέτησαν ἢ ἐν τῷ στρατῷ ἢ ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ, ἐνὶ λόγῳ ἢ περὶ τὰ ὄπλα ἀσκήσις θέλει γενικευθῆ, πάντες ἔσονται στρατιῶται.

A. I. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ,

ἀνθυπολοχαγός.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗΝ.

Σεβαστέ μοι κύριε ταγματάρχα!

Καταχωρίζατε, παρακαλῶ, ἐὰν κρίνητε ἄξια καταχωρίσεως, εἰς τὸ προσεχές φυλλάδιον τοῦ ἀξιολόγου περιηγητοῦ σας «Ἕλληνος Στρατιώτου» τὰ ἐπόμενα:

Τὸ τῆς ἀντικαταστάσεως δικαίωμα, ὅπερ, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὰ κανονισμένα χορηγεῖται τοῖς ὀπλίταις τῶν διαφόρων σωμάτων, πολλοὺς πολλακίς ἀπησχόλησεν ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν ἐπέκριναν αὐτὸ ἐν γένει, ἄλλοι δ' ἄλλως ἀπεφάνησαν, κατὰ τὴν γνώμην καὶ πεποιθήσιν που ἕκαστος. Ἐπ' ἐμοὶ δὲ, κατερχόμενος μετὰ δέους εἰς τὸ στάδιον τῆς δημοσιότητος, θέλω περιορισθῆ εἰς παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγῳ τῆς ἀντικαταστάσεως δικαιώματος, διότι τὴν ἀντικατάστασιν κατ' ἀρχὴν παραδέχομαι ὡς λίαν λυσιτελεῖ τῷ στρατῷ διὰ λόγους, οὓς ἄλλοτε, ἂν μοι δοθῆ ἀφορμὴ, θέλω ἐκθέσει. Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς λοιπὸν, ὡς προείρηται, σκοπῶν νὰ πραγματευθῶ, ἀδεῶς καὶ ἀπροσωπολήπτως θέλω εἶπει δημοσίᾳ ὁποῖα ἐξ αὐτῆς πηγάζουν ἄτοπα, κατὰ τὴν πεποιθήσιν μου, οὐδένα προσωπικῶς σκοποῦντος νὰ ἐγγίξω.

Καὶ πρῶτον φρονῶ, ὅτι τὸ τῆς ἀντικαταστάσεως δικαίωμα, χορηγούμενον τοῖς ἄλλοδαποῖς, ἀποβαίνει ἀπὸ λυσιτελεστάτου ἐπιβλαβέστατον τῇ ἐπικρατείᾳ· διότι, ὡς παρατηρήθη, οἱ ἄλλοδαποὶ ἀντικαταστάται, ἐρχόμενοι ἐνταῦθα, καὶ σπεύδοντες ν' ἀποκτήσωσι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκουσιν ἢ νὰ λάβωσιν ἐν ἔτος καὶ ἡμέραν μίαν μετὰ τὴν κατάταξίν των τὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τίμημα καὶ νὰ

λειποτακτῆσωσιν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰ ἴδια καὶ λαμβάνοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ αὐτὴν τὴν στολὴν, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸν ὀπλισμόν τεκμήριον δ' ἀλάνθαστον τοῦ τοιοῦτου σκοποῦ τῶν ἄλλοδαπῶν ἀντικαταστατῶν εἶναι τὸ ὅτι ἐντὸς δεκαπενταετίας πλείους τῶν διακοσίων ἐλειποτακτῆσαν, καὶ οὐδὲ ἀποβαίνει δυσεξήγητον τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς προσεκτεμένης καὶ προμελετημένης λειποταξίας τῶν ἄλλοδαπῶν, καθ' ὅσον οὗτοι, ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς ὀρμώμενοι, εὐκόλως ἐν αὐτῇ πάλιν εὐρίσκουσι καταφύγιον, ἵνα ἐν ἀνέσει καρπῶνται τοὺς καρποὺς τῆς ἀθιμίτου πράξεώς των, τὸ δὲ χεῖρον εἶναι ὅτι πολλοὶ τούτων λαμβάνοντες τὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τίμημα καὶ κατασωτεύοντες τὸ, ἐθίζοντες δὲ εἰς τὴν φυγοποιίαν, καταντῶσιν ἔπειτα ἄχθη ἀρούρης καὶ περιπίπτουσιν ἀπὸ ἀδικήματος εἰς ἀδικημα, μέχρις ὅτου ἐγκαθείργυνται εἰς τι δεσμοτῆριον. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἄλλοδαπούς. Ἐὰν στρέψωμεν δὲ ἐταστικῶς τὸ βλέμμα καὶ εἰς ἄλλο τῆς ἀντικαταστάσεως στάδιον, θέλομεν καὶ πάλιν ἴδει ἀσχημίας· πολλοὶ δηλαδή—μετὰ λύπης τὸ λέγομεν—τῶν συναδέλφων μου, περὶ ἐλαχίστου ποιούμενοι τὴν ἐμπρέπουσαν τῇ θέσει αὐτῶν ἀξιοπρέπειαν, κατέρχονται εἰς τὸ ἀπρεπές, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἶπω, στάδιον τῆς γλίσχρου κερδοσκοπίας, μετερχόμενοι ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν μεσίτην πρὸς εὐρεσιν ἀντικαταστατῶν καθ' ἕκαστον ἔτος κληρώσεως, καὶ προσφερόμενοι τοῖς ἔχουσι δικαίωμα ἀντικαταστάσεως, ἵνα τοῖς προμηθεύτωσιν ἀντικαταστάτην ἐπ' ἀμοιβῇ τοῦ πεμπτημορίου τοῦ τῆς ἀντικαταστάσεως δικαιώματος.

Ταῦτα λοιπὸν, κατ' ἐμὴν γνώμην, εἶναι τὰ δύο κακὰ τῆς ἀντικαταστάσεως, ἅτινα ἔχουσι τὴν πηγὴν των οὐχὶ ἐν τῷ θεσμῷ αὐτῷ τῆς ἀντικαταστάσεως, ἀλλ' ἐν τῷ τρόπῳ τῆς

ἐφαρμογῆς αὐτῆς, καὶ ἄτινα κακὰ, κατ' ἐμὲ κριτὴν, δύνανται νὰ ἐκλείψωσιν, ἐὰν

α. ἀπαγορευθῆ τὸ τῆς ἀντικαταστάσεως δικαίωμα εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὀρμωμένους, ἀδιάφορον δ' ἂν οὗτοι ἀποκτῶσι τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν· καὶ ἂν

β. λάβῃ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τῆς ἀντικαταστάσεως τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ὀρίζον τὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τίμημα σταθερῶς, ζητοῦν κατ' ἔτος παρὰ τῶν διαφόρων σωμάτων κατάλογον τῶν ἐχόντων δικαίωμα ἀντικαταστάσεως, λαμβάνον τὸ τίμημα αὐτῆς, παρακαταθέτον αὐτὸ ἐντόκως, εἰ δυνατόν, καὶ μὴ ἀποδίδον τοῦτο τοῖς ἀντικαταστασάταις, εἰμὴ μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας των, μὲ τινὰς ἐξαιρέσεις, ὑπαγορευομένας ὑπὸ τῆς ἐπιεικείας, οἷαν ἀποτελεῖ π.χ. ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀντικαταστάτου κλπ. Καὶ οὕτω διὰ μὲν τοῦ πρώτου μέτρου ἐξαλείφεται τὸ πρῶτον ἄτοπον, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου ἐξαλείφεται μὲν τὸ δεύτερον, περιστέλλεται δὲ τὸ πρῶτον.

Ἀθήνησι, τῆ 27. Ὀκτωβρίου 1871.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΙΚΟΣ,

λοχίας ἵππικῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΕΤΑ ΣΥΝΤΟΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

δ πδ

Θ. Ι. ΚΟΛΟΚΩΤΡΩΝΗ,

πρώην βουλευτοῦ καὶ λοχαγοῦ.

Πρὸς τὸν κύριον Βλάσιον Ι. Βαλιτινὸν, ταγματάρχην τῶν
Γενικῶν Ἐπιτελῶν καὶ συντάκτην τοῦ στρατιωτικοῦ
περιοδικοῦ «Ἑλληνοσ Στρατιώτου».

Παλαιὲ συμμαθητὰ καὶ φίλε!

ΑΘΗΝΗΣΙ, τῆ 17. Νοεμβρίου 1871.

Σὰς ἀποστέλλω πρὸς δημοσίευσιν—ἐὰν εὐρεθῶμεν σύμφωναι—ἐν τῷ παρ' ὑμῶν ἐκδιδομένῳ ἀξιολόγῳ στρατιωτικῷ περιοδικῷ, τῷ «Ἑλληνι Στρατιώτῃ», σύντομον πραγματεῖαν, ληρθεῖσαν ἐκ διαφόρων πηγῶν περὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Νομίζω ὅτι ἀντικείμενον τοιοῦτον, ἐκτὸς τῆς περιεργείας, θέλει κινήσει καὶ τὸ ἐνδιαφέρον οὐχὶ μόνον τῶν στρατιωτικῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ παντὸς φιλολόγου, καὶ ἴσως τις τούτων, ἔχων πλειότερον καιρὸν καὶ ἀνωτέραν ἐμοῦ μάθησιν καὶ ὑπομονὴν, τὸ πραγματευθῆ ἐπιτυχέστερον.

Ἐν τῇ συντόμῳ ταύτῃ πραγματεῖα θέλει παρατηρήσει ὁ ἀναγνώστης εἰς τινὰ μέρη στενοχωρίαν κατὰ τὴν ἔκφρασιν, ἀντὶ τοῦ συνήθους ὕφους, ὅπερ μεταχειρίζομαι. Εἰς τοῦτο ὑπεχρεώθη ἐκ τοῦ ὅτι παραφράζων ἐφρόντιτα νὰ μὴ μακρυνθῶ πολὺ τοῦ κυρίως κειμένου, διότι τότε θὰ εὕρισκόμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκταθῶ. Ὁ αὐτὸς τῆς ἐκτάσεως λόγος μὲ

ἠνάγκατε — καὶ διὰ τὸ κοπιῶδες ἀκόμη — νὰ μὴ σημειώσω παραπομπάς.

Θὰ ἴδῃ συγχρόνως ὁ ἀναγνώστης—ἂν καὶ τὸ ἔργον τόσον σύντομον — π ρ ὶ λ ο γ ο ν καὶ ἐ π ἰ λ ο γ ο ν, καὶ τὸ π ε ρ ἰ ε ρ γ ο ν, ἀσχέτους κατὰ τὸ φαινόμενον μὲ τὸ κύριον θέμα. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι τὸ τοιοῦτον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ πταισμα, πλημμέλημα, κακούργημα ἢ ἐγκλημα πρωτοφανές κατὰ τῆς φιλολογίας καὶ τῶν κ α ν ὄ ν ω ν τ ῆ ς σ υ γ γ ρ α φ ῆ ς ἀπὸ σχολαστικόν τινα ἢ μὴ δυνάμενον νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὸν κύριον σκοπὸν μας, καὶ ὅτι πιθανὸν ὡς ἐκ τούτου νὰ ἐπισύρωμεν ὀργήν· ἀλλ' εὐτυχῶς—ἐπειδὴ δὲν προβλέπει ὁ ποινικὸς νόμος περὶ ποινῆς τοιοῦτου εἶδους ἐγκλήματος — εἴμεθα εἰς πλήρη ἀσφάλειαν, ὁ δὲ καλοκάγαθος σχολιαστὴς θὰ μείνῃ μὲ τὰς φωνὰς καὶ διαμαρτυρήσεις του.

Ἄλλ' ἂν καὶ τὸ τοιοῦτον, ὡς βλέπει ὁ νοήμων ἀναγνώστης, εἶνε μᾶλλον ἰδιοτροπία ἐπιβαρύνουσα μόνους ἡμᾶς, δίδομεν καὶ τινα ἐξήγησιν. Ὁ πρόλογος καὶ ὁ ἐπίλογος ἐν τῷ παρόντι—οἱ κατὰ τὸ φαινόμενον ἄσχετοι—δμοιάζουσι τὸ ὀ ρ ε κ τ ι κ ὸ ν καὶ τὰς ὀπώρας, αἵτινες παρατιθέμεναι πρὶν καὶ μετὰ εἰς τὴν τράπεζαν, μολονότι, καὶ ἂν λείψωσι, δὲν σημαίνει τίποτε, οὐχ ἦτιον τὸ ἐν κινεῖ τὴν ὄρεξιν, αἱ δ' ἕτεροι τέρπουσι τὴν γεῦσιν. Ἠθέλητα μὲ ἄλλας λέξεις διὰ μὲν τοῦ προλόγου νὰ καταστήσω τὸν ἀναγνώστην εἰ δυνατόν ἐτι εὐδιάθετον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ περαιτέρω μελέτην, διὰ δὲ τοῦ ἐπιλόγου νὰ τὸν κάμω νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔργον, ἀφίνων τὸν νοῦν καὶ τὴν σκέψιν ἐν αὐτῷ, εἰ τυχὸν συμπέσῃ νὰ ᾔνε θιασώτης τῶν ἔργων τῆς ἀρχαιότητος ἢ κατ' εἰδικότητα φιλολόγος. Προσεπάθητα δηλαδὴ νὰ ἐνόσω τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου—κατὰ τὸ σύστημα πολλῶν προτιμώντων ἐν τῇ ἀνεπτυγμένῃ ἐποχῇ, ἐν ἣ ζῶμεν, τὴν οὐσίαν ἀντὶ τῶν ξηρῶν διατυπώσεων ἐν

τοῖς ἔργοις—διὰ νὰ μὴ κουράσω τὸν ἀναγνώστην. Δὲν ἐναπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ ἀποφανθῶ ἂν ἐπέτυχον. Ἐπὶ τέλους τόσον ἡδυνάμην νὰ κάμω.

Χαίρετε.

Ὅπως ἀδελφός

Θ. Ι. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΒΡΑΪΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ.

(παράφρασις)

1.

Πρόλογος ἄλλως ἰδιότροπος.

Ὁ σημερινὸς τῆς Εὐρώπης σάλος τῶν οἰονεὶ νεωτερισμῶν—καθόσον οὗτοι εἶνε μᾶλλον αἱ αὐταὶ ἀρχαί, τὰς αὐτὰς ἔχουσαι βίσεις τῶν ἀρχαίων διαφόρων πολιτευμάτων—κατέλαβε καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας. Διάφοροι σοφοὶ Ῥαβῖνοι τοῦ ἄλλοτε μεγαλουργοῦ τούτου ἔθνους, τοῦ ἤδη, ἂν καὶ διεσπαρμένου εἰς τὴν ὑφήλιον, διοικούντος ἄνευ τῶν ἐνοχλήσεων τῆς διοικήσεως καὶ τοῦ ὑπευθύνου—δίκην συνταγματικοῦ βασιλέως—τὴν Εὐρώπην ἅπασαν διὰ τῆς νοημοσύνης, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, συναθροισθέντες πρὸ τινος ἐν Φραγκφόρτη, ἐσκέφθησαν νὰ ἐγκαταστήσωσιν ἐκ νέου τὸ ἄλλοτε τοῦ Ἰσραὴλ βασιλείου (1).

(1) Κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα Π ἄ λ - Μ ἄ λ, ὁμιλοῦσι τινες Ῥαβῖνοι ἐν Φραγκφόρτη συνέλαβε τὸ σχέδιον νὰ συλλέξῃ τὰ διεσπαρμένα λείψανα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ νὰ συναθροίσῃ αὐτοὺς ἐν Παλαιστίνῃ, ὅπως συστήσωσιν αὐτοῖσι νέον Ἰουδαϊκὸν βασίλειον. Ἐτυπώ-

Λάτρις καὶ θαυμαστής τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Φοινίκων, Ἰσραηλιτῶν καὶ Αἴγυπτίων ἀπ' ἐνός, ὀνειρευόμενος δ' ἀπ' ἐτέρου — καὶ εἶθε νὰ μὴ μείνῃ ἀπατηλὸν ὄνειρον εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προσκαίρου ζωῆς μου — τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἐθνοτήτων, ἐννοεῖτε καλῶς, ἀναγνώστα, ὅποσον συνεκινήθην, ὅτε ἀνέγνωσα τὸν σκοπὸν τῶν ἐν Φραγκφώρτῃ συσχεφθέντων Ῥαβίνων περὶ τῆς καταρτίσεως τοῦ βασιλείου των, καὶ ὅποια μελγχολία μὲ κατέλαβε διὰ τὸν εὐρισκόμενον εἰς μὴ ἀνθηρὰν κατάστασιν ἐλληνισμὸν. Ἐρέμβαζον, καὶ σκεπτόμενος τὴν ἄλλοτε τῶν Ἰουδαίων εὐκλειαν — ἰσθόρροπον σχεδὸν μὲ τὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων — ἀνεπόλησα ὅσα ἀνέγνωσα περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ παρὰ τῷ Σαβαῶθ βασιλείου ἐκείνου, περὶ τῆς αὐστηρᾶς τηρητέως τῶν πατρῶων ἠθῶν, ἃ εἶχον, καὶ περὶ τοῦ ἀληθῶς ἀξιοθαυμάστου τῆ ἐποχῆ ἐκείνῃ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ των.

Εἰς τὴν τελευταίαν σκέψιν ἐσταμάτησα διακοπεῖς κατὰ σύμπτωσιν. Εἶχε προσβάλει τὰ ὠτά μου, καθημένου παρὰ τῷ πα-

θησαν πολυάριθμα προσκλητήρια γράμματα, δι' ὧν νὰ ζητηθῆ ἡ σύμπραξις ὅλων τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου τούτου. Κατὰ τὰς Ἰουδαϊζούσας ἐφημερίδας, οἱ σημαντικώτεροι τραπεζίται τῆς Φραγκφώρτης, ἧτις εἶναι, ὡς γνωστὸν, τὸ γενικὸν στρατηγεῖον τῶν Γερμανικῆς ἐθνότητος Ἰουδαίων τραπεζιτῶν, ὑποσηρίζουσι τὸ σχέδιον τοῦτο, τοῦ ὁποίου οἱ ὑποκινηταὶ πειρῶνται νὰ καταδείξωσιν, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις δὲν εἶναι ἀδύνατος καὶ ὑπομιμνήσκουσιν εἰς τοὺς ὁμοθρήσκους αὐτῶν, ὅτι πρέπει νὰ δέωνται ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ καὶ ὀφείλουσι νὰ προσεύχωνται τρίς τῆς ἡμέρας καὶ εἰς πάσας τὰς διατεταγμένας ὑπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ νόμου ὥρας. Πρὸς τούτους ἐρμηνεύουσι καὶ τὸ ἐδάφριον τῆς Γραφῆς «Ἐλθετε πρὸς ἐμὲ, καὶ γὰρ ἐπιστρέψω πρὸς ὑμᾶς», ὅτι ὀηλοὶ κατὰ γράμμα ὅτι, ἅμα ὡς οἱ Ἰουδαῖοι ἐπανέλθωσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, ὁ Κύριος καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ εὐημερία θὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτούς.

ραθύρω, ὁ ἦχος σάλπιγγος διαβαινόντων τριῶν ἢ τεσσάρων Ἑλλήνων πυροσβεστῶν κνημιδοφόρων. Νομίσας δὲ τὴν σύμπτωσιν ὡς οἰωνόν, ἀπεράσιτα νὰ γράψω ὀλίγα περὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, συλλέξας τὰς πληροφορίας ἐκ τε τῆς ἱερᾶς Γραφῆς καὶ ἄλλων συγγραμμάτων ἱστορικῶν, προχείρων μοι εὐτυχῶς, καθόσον ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων ἀσχολούμενος πρὸ ἐξαμηνίας, προσπαθῶ ν' ἀποφύγω τὸν ἀηδῆ καὶ ἀπελπιστικὸν τοῦ παρόντος θόρυβον.

Τὸ ἀντικείμενον, ὡς ἐννοεῖτε, εἶνε περίεργον. Οἱ Ἑβραῖοι, ὡς θέλετε ἰδεῖ, ἦσαν τότε καλοὶ στρατιῶται, καὶ ἐπίστευον εἰς τὴν ἀληθῆ ἀρχὴν «ἐτοιμάσου διὰ πόλεμον, ὅπως ἔχῃς εἰρήνην.»

Ἦδη ἐπὶ τοῦ κυρίως θέματος.

2.

Στρατιωτικὸς ὀργανισμὸς τῶν Ἰουδαίων.

Οἱ Ἰσραηλιταὶ ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ ἦν ἅπαντες ἐν ἀνάγκῃ στρατιῶται μὴδὲ τῶν Ἰερέων καὶ Λευϊτῶν ἐξαιρουμένων. Ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, ὅτι ὁ ἱερεὺς Βαναίας, υἱὸς τοῦ Ἰωῖαδαῆ, ἦτο ὁ περιφημότερος καὶ πιστότερος στρατιώτης μεταξὺ τῶν ἀνδρείων τοῦ Δαυὶδ· ἐγένετο μάλιστα κατόπιν, ἅμα διεδέχθη τὴν βασιλείαν ὁ Σολομῶν, καὶ ἀριστράτηγος τοῦ στρατοῦ, ἀντὶ τοῦ Ἰωᾶθ, καθαιρεθέντος ὡς συνόμωτος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Σολομῶντος Ἀδωνία, ποθήσαντος νὰ κατὰσχῃ τὸν θρόνον, ζῶντος ἐτι τοῦ πατρός του, καὶ καταδικασθέντος εἰς θάνατον.

Κατεγράφοντο εἰς τοὺς στρατιωτικούς καταλόγους ὅσοι ἦσαν εἰς ἡλικίαν νὰ ὑποστῶσι τὰ στρατιωτικὰ βάρη καὶ ἐδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ μικρότερος ἄρος

τῆς ἡλικίας ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους, ὁ δὲ ἀνώτερος μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ. Ἄπαντες δὲ οἱ ὀπλίται ἦσαν τόσον καθῶς ὀργανισμένοι—καθὼς καὶ τῶν περὶ τὸν πόλεμον τῆ ἐποχῆ ἐκείνη οἱ κάτοικοι—καὶ τόσον ἑτοιμοί, ὥστε ἠδύναντο νὰ συναθροισθῶσι ταχύτατα εἰς πρώτην πρόσκλησιν.

Τὸ τοιοῦτον ἴτως φαίνεται παράξενον εἰς τὸν σημερινὸν ἀναγνώστην, ἀλλ' ἐξηγεῖται ἀπλούστατα. Παρ' ἡμῖν ἡ χρῆσις τῶν ὀπλων εἶνε ἐμποδισμένη εἰς τοὺς ἀφωσιωμένους εἰς τὸν Θεόν, ἦτοι τοὺς ἱερεῖς, καλογήρους, διακόνους, δοκίμους κτλ. Ἐκτὸς τούτων ἔχομεν καὶ ἀναριθμητον πλῆθος ἀνθρώπων ἀκαταλλήλων εἰς πόλεμον, ὡς μὴ ἐξασκούμενων, οἷον δικηγόρους, ἐμπόρους, τεχνίτας, ὑπαλλήλους καὶ ἄλλους πολίτας, ἐνῶ οἱ τότε Ἰσραηλῖται, ἐκτὸς ὅτι ἐξησκοῦντο, ὡς προεῖπόν, ἅπαντες, ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον—ὅπως σήμερον ἔμποροι καὶ βιομήχανοι—τότε γεωργοὶ ἢ βοσκοί, συνειθισμένοι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς τὸν κόπον καὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐκτὸς τούτου, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς Γραφῆς, ὅτι ἐγυμνάζοντο καὶ εἰς τὴν ὀπλομαχίαν εἰδικῶς καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Σολομῶντος.

Τὸ αὐτὸ σύστημα ἐπεκράτει καὶ εἰς τὴν Ῥώμην, ἐν ἧ οἱ πολῖται ἀπὸ ὀρισιμένης ἡλικίας ἦσαν ἅπαντες ὑπόχρεοι νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς στρατιῶται, δι' ὀρισμένον ἀριθμὸν πολέμων, ἅμα προστεκαλοῦντο. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐκεῖ—καὶ τοῦτο ἔσεται καὶ ἀπόδειξις—δὲν ἔλεγον στρατολογεῖν, ἀλλ' ἐκλέγειν, καθόσον ἦσαν πάντοτε πλειότεροι τῶν ἀναγκαιούτων καὶ ὀρίζοντο κατ'ἐκλογὴν ἢ μὲ τὴν σειρὰν τῶν δι' ἕκαστον πόλεμον.

Δὲν ἦτο δὲ καὶ δύσκολον νὰ τρέψωσιν οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἐν καταστάσει τὸν στρατὸν, ἐπειδὴ—ἐκτὸς ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ τό-

που τῶν ἦτο μικρὰ—ἦσαν καὶ οἱ ἐχθροὶ συνήθως τόσον πλησίον, ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπέστρεφον καὶ κατέλυνον τὸ ἐσπέρας εἰς τοὺς οἴκους τῶν. Ποιὲ δὲ σχεδὸν ἐκστρατεία τις δὲν ἦτο μακρυτέρα τῆς μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν πορείας.

3.

Ὀπλισμός.

Τὰ ὄπλα τῶν Ἑβραίων ἦσαν σχεδὸν τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων—Σπάθη, τόξον, βέλη, δόρατα καὶ λόγχοι, ἦτοι μικρὰ δόρατα. Τὰ ξίφη τῶν ἦσαν μάχαιραι πλατεῖαι καὶ κονταί, τὰς ὁποίας ἐκρέμων παρὰ τὸν μηρόν. Ἐκτὸς τούτου μετεχειρίζοντο καὶ σφενδόνας. Τοῦτο τὸ συνάγομεν ἐκ τῶν κατοίκων Γαβαᾶ τῆς φυλῆς Βενιαμίν, οἱ ὅποιοι ἐκτυποῦσαν διὰ τῆς σφενδόνης εὐεπιτόλως ὡς καὶ μίαν τρίχα—κατὰ τὸ λόγιον—τὸ δὲ οὐσιῶδες εἶνε, ὅτι αἱ φηθέντες Γαβαωνῖται μετεχειρίζοντο τὴν σφενδόνην ἐπιδεικτικῶς καὶ μὲ τὰς δύο χεῖρας. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὅτι ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ καὶ οἱ προεξάρχοντες ἐκράτουν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λόγχην, καὶ τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι καὶ ὁ Ὀμρος δίδει αὐτὴν εἰς τοὺς ἡρώας του, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι εἰς τὸν Κυρίνον καὶ λοιποὺς αὐτῶν θεούς.

Ἄνευ ἀνάγκης οἱ Ἰσραηλῖται δὲν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν ὄπλον, οὐδὲ τὴν σπάθην αὐτήν. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ἐκ τῆς προσταγῆς τοῦ Δαυὶδ πρὸς τοὺς στρατιώτας, ὅτε διετάχθησαν νὰ ἐκκινήσωσιν ὅσον οἶόν τε τάχιον κατὰ τοῦ προσεγγίζοντος ἐχθροῦ Ναβάλ «εἰς τὴν στιγμὴν ζώσατε τὰ ξίφη σας», μολονότι τότε διετέλουν εἰς ἀκατάπαυστον φόβον. Τὸ βλακῶδες καὶ ἄσκοπον ἔθιμον νὰ κρεμῶσι νυκθήμερον τὸ ξίφος εἰς τὸ πλευρὸν ἦτο κυρίως τῶν Γάλλων καὶ τῶν Γερμα-

νῶν, οἵτινες μέχρι τῆς χθῆς ἔφερον τὸ ξίφος, ἔτω καὶ ἂν ἐπρόκειτο νὰ χορεύσουν, νὰ φάγουν, ἢ καὶ ἄλλο τι νὰ πράξουν. Ἦδη ἐνοήθη, ὅτι δὲν εἶνε αἱ διατυπώσεις, ἀλλ' ὁ στρατιωτικὸς ὀργανικὸς νοῦς, ὅστις φέρει τὸ ἀποτέλεσμα.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἀμυντικὰ ὄπλα, οἱ Ἰσραηλῖται, καθὼς καὶ οἱ περίξ, εἶχον ἀ σ π ῖ δ α ς, ἀ σ π ῖ δ ῖ σ κ ο υ ς, π ε ρ ῖ κ ε φ α λ α ῖ α ς, θ ῶ ρ α κ α ς, καὶ ἐνίοτε κ ν η μ ῖ δ α ς. Τύπος τοιαύτης ἐντελοῦς πανοπλίας φαίνεται εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ ὀπλισμοῦ τοῦ Γολιάθ, ἣτις ἦτο ἅπασα ἐξ ὀρειχάλκου. Τοιαύτας περιγράφει καὶ ὁ Ὅμηρος παρὰ τοῖς Ἑλλήσι. Οὐχ ἦττον τὰ ἀμυντήρια ταῦτα ὄπλα ἦσαν σπάνια παρὰ τοῖς Ἰσραηλίταις κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, διότι—ὡς ἡ Γραφή ἀναφέρει—ἐπὶ Γολιάθ κυρίως, ὁ Σαοὺλ ἠθέλησε νὰ δανείσῃ τὴν πανοπλίαν του εἰς τὸν Δαυὶδ, κρατοῦντα σφενδόνην καὶ σπάθην μόνον. Κατόπιν ὅμως ἐπρομηθεύθησαν καὶ οἱ Ἑβραῖοι, καὶ κατεστάθησαν οὕτω κοινά.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Ὁζία εἶχε γένηαι παρ' αὐτοῦ—ὄντος μεγαλεπήθου καὶ λίαν νοήμονος στρατιωτικοῦ τῆς ἐποχῆς—τοσαύτη προμήθεια, ὥστε ἠδύνατο νὰ ὀπλισθῇ ἅπας ὁ στρατός, ἀριθμούμενος πλέον τῶν τριακοσίων χιλιάδων. Ὁ ἀνδρείος οὗτος καὶ ἐπιστήμων βασιλεὺς ἔθεσε μηχανὰς εἰς τοὺς περίξ τῆς Ἱερουσαλὴμ πύργους, ὅπως ρίπτῃ βέλη καὶ μεγάλους λίθους. Ὁχύρωσε πολλὰς πόλεις κατὰ τὸ σύστημα τῶν περίξ βασιλέων. Καὶ δύναται τις, ἐξετάζων μετὰ λεπτομερείας, ν' ἀποφανθῇ, ὅτι ὁ πόλεμος—εἴτε ἀμυντικὸς εἴτε ἐπιθετικὸς—ἐγένετο μὲ μικρὰς διαφορὰς κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν, πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν πυροβόλων ὄπλων.

4.

Στρατιωτικὰ σώματα.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους οἱ Ἰσραηλῖται εἶχον μόνον πεζικὸν—Καὶ τὸ πεζικὸν ἐπίσης ἦτο ἡ κυρία δύναμις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων—εἶχον τὴν ἰδέαν, ὅτι οἱ ἵπποι δὲν εἶναι ποσῶς ἀναγκαῖοι εἰς θερμοὺς τόπους, εἰς οὓς αἰετοποτε δύναται τις νὰ ὀδοιπορῇ χωρὶς νὰ βραχθῇ, καὶ ὅτι ἐπίσης εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ εἰς τὰ ὄρη. Οἱ ἵπποι κατὰ τὴν τότε γνώμην ἦσαν ἀφέλιμοι μόνον εἰς ψυχροὺς τόπους, ὅπως διαβαίνῃ τις τραχεῖας ὁδοὺς, καὶ κάμνη ἐκτεταμένην πορείαν εἰς πεδία ἄκαρπα καὶ ὀλίγον κατωκημένα, οἷα εἰσὶ τὰ τῆς Πολωνίας καὶ Ταρταρίας.

Βαθυμῶν ὅμως οἱ Ἰσραηλῖται ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν βασιλέων ἐσχημάτισαν ἃ ἵππικόν. Ἐπὶ τῆς ἀποσασίας τοῦ Ἀβεσσαλώμ κατὰ τοῦ πατρὸς του ἀναφέρεται, ὅτι ἡ πρώτη ἐνέργεια ἦτο νὰ προετοιμασθῶσιν ἵπποι καὶ ἄμαξαι. Μάλιστα ρητῶς ἀναφέρει ἡ Γραφή, ὅτι, ἀφοῦ ἔχατε τὴν μάχην πρὶν φονεῦσθαι, ἵππευτε πῶλον, ὅπως σωθῆ.— Ὁ Σολομὼν, ὁ ἐπονομασθεὶς Σοφός, τοῦ ὁποίου τὸ ταμεῖον διὰ τῆς καλῆς διοικήσεως κατέστη πλουσιώτατον, ἐπειδὴ εἶχε τὰ μέσα νὰ κάμνη μεγάλας δαπάνας καὶ νοῦν λίαν διορατικόν, ἔφερον ἐξ Αἰγύπτου πλῆθὺν ἵππων, καὶ διετήρει μέχρι τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων ἵππικῶν, ἐκτὸς δὲ τούτων ἔφερε καὶ δώδεκα χιλιάδας ἵππους ἄμαξῶν. Αἱ πολεμικαὶ αὗται ἄμαξαι ἦσαν λίαν πιθανῶς ὁμοιοὶ μὲ τὰς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, ἦτοι μικραὶ, δίτροχοι, ἔχουσαι θέσιν δι' ἓνα ἢ δύο ἀνθρώπους, ἱσταμένους ὀρθίους καὶ ἐπακομβοῦντας πρὸς τὸ ἔμπροσθεν ἀσπίδιων μέρος.

Οἱ κατόπιν ὁμως τοῦ Σολομῶντος δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τηρήσωσιν ὡς ἐκ τῆς μεγάλης δαπάνης τὴν δύναμιν τοῦ ἱππικοῦ, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ καιροῦς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐζήτησαν βοήθειαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων. Ἡ σκέψις μας ἐπιβεβαιοῦται, διότι εἰς ὅλας τὰς τοιαύτας ἱστορικές ἀφηγήσεις περὶ αἰτήσεων ἐκ μέρους τῶν Ἰουδαίων πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους γίνεται πάντοτε μνεῖα περὶ ἀποστολῆς ἵππων· θετικώτατον ὁμως εἶνε, ὅτι οἱ Ἑβραῖοι δὲν εἶχον προσῶς ἱππικὸν ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῶν Ἑξεκίου, διότι ὁ Ῥαμψάκης τοὺς παρήγγειλεν ὑπερηφάνως «μεταβῆτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κυρίου μου—βασιλέως τῆς Ἀσσυρίας—καὶ θέλω σᾶς δῶσαι δύο χιλιάδας ἵππους. Σκέφθητε ὁμως συγχρόνως ἂν ἔχετε ἀνθρώπους ἐπιδεξίους νὰ ἱπεύσωσι.»

5.

Πορεῖαι καὶ στρατοπεδεύσεις.

Εἰς οὐδὲν μέρος ἡ Γραφή ἀναφέρει λεπτομέρειάν τινά περὶ στρατοπεδεύσεως, περὶ σχηματισμοῦ ταγμάτων ἢ περὶ γενικῆς τάξεως τοῦ πολέμου, μολονότι εἰς πλείστα ὅσα μέρη ἀναφέρει στρατεύματα τακτικά. Καθ' ὅσον ὁμως ἀφορᾷ τὴν τέχνην τῆς στρατοπεδεύσεως καὶ τοῦ τρόπου τοῦ ὀδεύειν καγονικῶς, ἢ μετὰ τὴν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐξόδου μακρὰ καὶ πολυχρόνιος ὁδοιπορία ἐν τῇ ἐρήμῳ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μωυσείως εἶνε ἐξαισίον στρατοπεδεύσεως καὶ πορείας ὑπόδειγμα παράμιλλον πρὸς τὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ Ξενοφῶντος. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ θαυμασίου καὶ πειθαρχοῦντος ἐκείνου στρατοῦ ἦτο γνωστὸς δι' ἀκριθῶν κατάλογων πλέον τῶν ἑξακοσίων χιλιάδων—ἐκάστη φυλὴ ἀνήκεν εἰς τὸν οἶκον τῆς πατριᾶς τῆς, καὶ ὑπέκειτο εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τέσσαρας πρώτας φυλάς κατὰ τὴν τάξιν τῆς γεννήσεως τῶν πατριαρχῶν καὶ τῆς εὐγενείας

τῶν μητέρων των—ὄδευον μὲ τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων πάντοτε μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ ἐτοποθετοῦντο εἰς τοὺς σταθμούς των εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν περὶ τὴν Σ κ η ν ἢ ν τῆς Διαθήκης, ἧτις ἐχρησίμευεν ὡς σημεῖον καὶ κέντρον τοῦ στρατοπέδου.

Καταλύοντες ἐφρόντιζον περὶ τῆς καθαριότητος τῶν καταλυμάτων, τοσοῦτον ἀναγκαίως εἰς τὰ θερμὰ κλίματα καὶ τόσον δυσκόλου εἰς τοσοῦτον πληθος.

Ἐγγίζει νὰ ὑποθέσῃ τις, ἐξετάζων μετὰ προσοχῆς πᾶσαν λεπτομέρειαν τῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδοιπορίας τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ βασιζόμενος εἰς τὴν χρονολογίαν, ὅτι ἡ μέθοδος τῆς στρατοπεδεύσεως καὶ τῶν πορειῶν τῶν Ῥωμαίων καὶ ἄλλων ἐθνῶν, αἵτινες ἐπὶ τοσοῦτον θαυμάζονται, καθὼς καὶ πολλαὶ ἄλλαι πολεμικαὶ ἐργασίαι, ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ἀρχαίων τύπων.—Εἰς τὰς πορείας των οὐδεὶς θόρυβος ἐκτὸς τοῦ ἀναποφεύκτου τῶν βημάτων γδούπου καὶ τοῦ ἦχου τῶν σαλπίγγων. Εἰς δὲ τὰς μάχας των, τόσον ἐπιτυχεῖς καὶ τεχνικὰς εὐρίσκει τις τὰς στρατιωτικὰς κινήσεις των, ὥστε μελετῶν μετὰ σπουδῆς δύναται, πρὶν ἐτι ἀναγνώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα ν' ἀπρομαντεύσῃ τὸ ἐπιτυχὲς ἐξαγόμενον.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐφρόντιζον διὰ τὰ λάφυρα καὶ τὰ ὄπλα τῶν φονευομένων ἐχθρῶν, καὶ ἐτοποθέτουσαν εἰς ἀσφαλές μέρος ταῦτα περὶ τὴν Σκηνὴν τῆς Διαθήκης, θεωροῦντες αὐτὰ σημεῖα τιμῆς ὡς οἱ Ῥωμαῖοι.

6.

Στρατιωτικὴ διοίκησις.

Ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν βασιλείων τὰ ἀξιώματα ἦσαν σχεδὸν στρατιωτικά. Τὸν αὐτὸν ὄργανισμὸν εἶχον ἐπίσης

τότε ὅλα τὰ ἔθνη. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Δαυὶδ, καθ' ἣν ὁ τόπος ἦνθει ἔῃτο δεδοξασμένος, ὑπῆρχεν ἡ ἀκόλουθος διαίρεσις τῶν ἀξιωματικῶν ἔῃτων ἐν τέλει, ὧν κάμνει μνεῖαν ἡ Γραφή.

—Οἱ ἐξ χιλιάδες Λευῖται, Κριταὶ καὶ ἐκπληρωταὶ τοῦ νόμου.

—Οἱ Φύλαρχοι—ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν—τίτλος μᾶλλον τιμητικὸς ἢ ἀξίωμα δίδον ἐξουσίαν.

—Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δώδεκα στρατιωτικῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, διτηρημένου εἰς δώδεκα τμήματα.

—Οἱ χιλίαρχοι καὶ οἱ ἐκατόνταρχοι.

—Οἱ ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων τοῦ βασιλέως. Πιθανὸν νὰ ἦσαν οἱ διαχειρισταὶ τοῦ δημοσίου πλούτου, ταμίαι, καταλυματῖαι, φροντισταὶ, οἰκονομικοὶ ἐν γένει, καθόσον τότε οἱ βασιλεῖς διεθέτον τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους.

—Οἱ εὐνοῦχοι, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν οἱ παρὰ τῷ βασιλεῖ διατελοῦντες οἰκέται. Σημειώσατε, ὅτι τὸ εὐνοῦχος φαίνεται ὅτι δὲν ἐσῆμαινε ἔλλειψιν κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης. «Εἰς ὅλην τὴν Γραφήν—ἀναφέρει ὁ Κλαύδιος» Φλερύς, συγγραφεὺς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος—τὸ ὄνομα «εὐνοῦχος ἐκλαμβάνεται συχνάκις ἀντὶ τοῦ οἰκέτης, ἢ ἐν γένει ἀντὶ παντὸς ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἀμέσως διετέλει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως, χωρὶς νὰ δηλοῖ ἔλλειψιν τινα κατὰ τὸ σῶμα.»

—Οἱ πεντηκόνταρχοι, διότι καὶ περὶ τούτων γίνεται μνεῖα εἰς τὴν Γραφήν.

—Ὅσον διὰ εἰκοσιπεντάρχους καὶ δεκάρχους, βεβαίως θὰ ὑπῆρχον καὶ τοιοῦτοι, ἀλλὰ δὲν ἀπαντᾶται που.

Τοιαύτη σχετικῶς ἦτο ἡ διαίρεσις τῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς βασιλείας τοῦ Δαυὶδ. Πρὶν ὅμως, ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ μέχρι τῶν βασιλέων, ἢ διοικήσεις τοῦ στρα-

τοῦ δὲν ἀνῆκε κανονικῶς, ὡς περιέγραψα εἰς ὠρισμένας διαίρεσεις, ἀλλ' εἰς ἐκλεγμένους ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἢ ὑποδεικνυμένους ὑπὸ τοῦ Θεοῦ παραδόξως διὰ τῆς ἐμπνεύσεως τῶν ἱερέων, καθὼς ὁ Γοθονιήλ, ὁ Βαρὰκ, ὁ Γεδεών. Οἱ προῖττάμενοι οὗτοι δὲν εἰσηκούοντο, εἰμὴ ἐκ τοῦ μέρους τοῦ λαοῦ, ὅπερ τοὺς ἐξέλεξεν, ἢ παρ' ἐκείνης τῆς μερίδος, ἣτις ἐπίστυεν ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἀπέστειλεν ὡς ἐλευθερωτάς. Τὸ λοιπὸν πλῆθος τοῦ λαοῦ, συρόμενον ἐνθεν ἀκείθεν, καὶ καταχρῶμενον ἄνευ ὁδηγοῦ τὴν ἐλευθερίαν του, ὑπέκειτο συχνότατα εἰς τὰς καταδρομὰς τῶν ἐχθρῶν του. Ἡ τ ρ α μ π ο υ κ ι κ ῆ —ἀς μὲ συγχωρηθῆ ἢ ἔκφρασις—αὕτη διαγωγή τῶν πλειοτέρων, ἢ παράγουσα τὴν ἀκαταστασίαν καὶ δυστυχίαν, τοὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ τέλους νὰ ζητήσωσι βασιλέα, οὐχὶ μόνον διὰ νὰ τοὺς κρίνη—καθόσον τότε ὁ βασιλεὺς ἔκρινε, καὶ παράδειγμα τὸ τοῦ Σολομῶντος μὲ τὰς δύο μητέρας—ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἔχη τὴν γενικὴν τῶν στρατευμάτων διεύθυνσιν καὶ νὰ πολεμῇ δι' αὐτούς. Παραβάλλον δέ τις τὴν ἐποχὴν τῶν βασιλέων μὲ τὴν πρὸ αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῆ ὅτι ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἦσαν ἀσφαλέστεροι. Καὶ ἀληθῶς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἅτινα δὲν ἔχουν ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ τὰ ὁδηγήσωσι καὶ ποδηγήσωσιν, ἢ βασιλεία εἶνε ἀσφάλεια καὶ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῖς Ἰσραηλιταῖς συνήθροζε τὸν λαόν, ὅσάκις τὸ ἔκρινεν εὐλογον, καὶ διετήρει πάντοτε προητοιμασμένα μερικὰ στρατεύματα. Τοῦτο ἀποδεικνύεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας τοῦ Σαοὺλ, καθόσον ἀναφέρεται ὅτι αὐτὸς ἔτρεφε τρεῖς χιλιάδας ἀνθρώπους προωρισμένους ἀποκλειστικῶς διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ Δαυὶδ κατόπιν ὠργάνισεν ἄλλως τὸν στρατόν. Ἐσχημάτισεν ἐκ τῶν δυναμένων δώδεκα μεγάλα σώματα, ἀνὰ εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας ἕκαστον, ἅτινα ὑπῆρέτων τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο κατὰ σειρὰν καὶ κατὰ μῆνα.

Οὕτω εἶχε διακοσίας ὀγδοήκοντα ὀκτώ χιλιάδας στρατοῦ ἐτοίμου εἰς πᾶσαν περίττασιν, καὶ εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας διαρκῶς εἰς ἐνέργειαν. Ὁ Ἰωσαφάτ, ὡς ἀναφέρει ὁ μνημονευθεὶς συγγραφεὺς, ἂν καὶ δὲν εἶχε τὸ τρίτον τοῦ βασιλείου τοῦ Δαυὶδ, μολαταῦτα διατήρει ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του ἐν ἑκατομύριον καὶ ἑκατὸν ἐξήκοντα χιλιάδας στρατοῦ εἰς κίνησιν, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν εἰς τὰς πόλεις φρουρῶν. Ἦσαν ἅπαντες οἱ κάτοικοι στρατιῶται.

Ἴσως εἰς ἀναγνώστην τινὰ φανῆ ὑπερβολικὸς ὁ ἀριθμὸς. Ἀναφέρει ἡ Γραφή, ὅτι, ὅτε ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Αἰγύπτου οἱ Ἑβραῖοι, ἦταν πλέον τῶν ἐξακοσίων χιλιάδων ὀπλοφόρων ἀπὸ τοῦ 20—60 ἔτους, ἱκανῶν καὶ ἐξησκημένων, ὡς προανεφέρομεν, ἐκτὸς πλήθους ἄλλου λαοῦ, δυναμένου ἐν ἀνάγκῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τοὺς πολέμους—Εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Γαθαᾶ μόνη ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμὶν, ἡ μικροτέρα πασῶν, εἶχεν ὀπλισμένον στρατὸν πλέον τῶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων. — Ὁ Σαοὺλ ἐδῆγησε διακοσίας δέκα χιλιάδας κατὰ τῶν Ἀμαληκитῶν, ὅταν τοὺς ἐξωλόθρευσε. Ἐκτὸς ὅμως τῆς Γραφῆς, ἐὰν καταφύγωμεν καὶ εἰς ἄλλας πηγὰς τῆς ἰδίᾳς ἱστορικῆς ἐποχῆς, ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ πόλις τῶν Μεγάλων Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἔδωκε μόνον ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐπτακοσίας χιλιάδας ὀπλίτας. — Εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τὴν πρώτην ἀπαρίθμησιν τοῦ Τουλίου Σεβίου τῷ 188 ἔτει ἀπὸ τῆς κτίσεώς της ἠριθμήθησαν ὀγδοήκοντα χιλιάδες πολῖται ἐξησκημένοι καὶ ἱκανοὶ εἰς πόλεμον.

7.

Ἐπίλογος ἀναλόγως τοῦ προλόγου.

Τὸ ἔθνος τῶν Ἑβραίων, ὡς εἶδεν ὁ ἀναγνώστης, ἐπρώτεως τότε. Ἦ δὲ αἰτία τούτου ἦτο ἡ ἀληθῶς ἐθνικὴ, εὐσεβὴς καὶ

ἔλως ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποψὴν ἀνατροφή τοῦ λαοῦ. Οἱ κάτοικοι ὡς ἐκ τῆς ἀδιακόπου ἀσκήσεως ἦσαν ὑγιεῖς. Οἱ γάμοι, ἡ κυρία αὕτη βᾶσις τῆς εὐημερίας τῶν κοινωνικῶν, ὡς ἐκ τῆς μὴ ἀπληστίας, τῆς σεμνότητος τῶν γυναικῶν, σεβομένων τὸν ἑαυτὸν των, τοῦ ὑπερηφάνου καὶ ἀββεινοπρεποῦς τῶν ἀνδρῶν, μὴ ἐπιζητούντων τὸν ὕλισμόν, ἀλλὰ τὴν εὐτυχίαν, δὲν εἶχον τὰς σμερινὰς δυσκολίας. Ἦ δὲ ἐν γένει ἥτυχος καὶ ἐργατικὴ ζωὴ, τὴν ὁποίαν διῆγον, τοῖς ἐπρομήθευε τὴν εὐρωστίαν, τὴν ἀφρονίαν, τὴν ἠθικὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν πολυτεχνίαν. Σήμερον ἐντὸς τῆς οἰκογενείας ὁ πολίτης, εἴτε πλούσιος εἴτε πτωχός, χασιμίζεται ἀδιακόπως, ἐκτὸς δ' αὐτῆς σκέπτεται πῶς νὰ συκοφαντήσῃ ἐκ φθόνου, νὰ κλέψῃ ἐκ συμφέροντος καὶ νὰ βλάψῃ τὸν γείτονά του ἐκ κακίας. Ἀπορεῖ τις πῶς δὲν εἴμεθα φθιτικοὶ ἅπαντες εἰς τὸν τρίτον βαθμὸν, ἢ πῶς δὲν μετεβλήθημεν εἰς κακοποιὰ πνεύματα ἢ δὲν κατέστημεν λυσσῶντες.

Ἦ ὀρθῶς τότε κρίνουσα διοικήσις ἐγύμναζε τοὺς πολίτας εἰς τοὺς κόπους καὶ τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις ἐνέπνεεν εἰς αὐτοὺς διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος, τὴν ὁμόνοιαν μεταξὺ των καὶ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους, τοὺς ὁποῖους ἐσέβοντο πρῶτοι οἱ ἄρχοντες. Σήμερον θεωρεῖται εὐφυστάτος καὶ ἱκανὸς ὁ δυνάμενος τεχνικώτερον νὰ στρεβλώσῃ τὸν νόμον, νὰ καταστρέψῃ τὴν αὐσίαν φυλάσσων τοὺς τύπους.

Τὸ πρῶτον θεμέλιον τῆς τότε πολιτικῆς ἦτο ἡ ἀοκνὸς ἐργασία, καὶ ἡ διὰ τῆς τιμιότητος καὶ τοῦ ἰδρωτός τοῦ προσώπου, οὐχὶ δὲ διὰ τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς ἀδικίας τοῦ ἄλλου αὐξήσις τοῦ εἰσοδήματος. Σήμερον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τράπεζαν δύναται νὰ ἀντικρύσῃ τίς τι ἀρπαγὴν, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ στερηθεὶς θρηνεῖ.

Οὕτω διὰ τῆς τοιαύτης διαγωγῆς των προσείλκων τοὺς πέριξ καὶ ἐπλήθυνον κατὰ τεράστιον τρόπον. Καὶ κατὰ τὸ σφόν ἀπόρθημά των «τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ εἶπε ὀδεῖα τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ ὀλίγος ἀριθμὸς τῶν ὑπηκόων εἶπε ὀνειδος τοῦ ἀρχόντος» ἔχαιρον, ὅτε ἀριθμοῦμενοι εὐρίσκοντο πλείότεροι.

Ἐβασίζοντο κυρίως εἰς τὴν ἀληθῆ δύναμιν, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πονηρίαν. Ἄντι νὰ ὑποτρέψωσιν ἔριδας, νὰ σπεύρωσι διαιρέσεις εἰς τοὺς πλησίον των, καὶ νὰ ζητῶσι νὰ λάβωσιν ὑπόληψιν διὰ τῆς ψευδολογίας καὶ ἐπιτηδεϊότητος, ἐκαλλιέργουν τὸν τόπον των ὑπ' ὄβλας τὰς ἐπόψεις, καθιστῶντες αὐτὸν καρποφόρον καὶ παραγωγότερον ὅσον τὸ δυνατόν. Ἀληθῆς πολιτική, ἐπιβάλλουσα τὸν σεβασμὸν καὶ ὀδηγοῦσα τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεγαλεῖόν των.

Ὁ Θεὸς τοὺς εἶχεν εὐλογῆσαι ἐπλούτιζον καὶ ἠτύχουν. Ἄπαντες δὲ, μικροὶ καὶ μεγάλοι, μόνον τὸν ἐθνισμὸν καὶ τὴν πατρίδα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἤσκούντο καὶ ἔτρεχον μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὸν πόλεμον. Ἦσαν δὲ, ἂν καὶ μὴ ὁμοιομόρφως ἐνδεδυμένοι, ἀληθεῖς καὶ ἱκανοὶ στρατιῶται.

Τέλος καὶ τούτους—ὡς τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα—δὲ διάβολος ἐβάσκανε, καὶ ἤρχισαν νὰ παρεκκλίνωσι καὶ ἅμα ἐγκατέλειψαν τὰ πάτρια ἔθιμά των, τὰς παραδόσεις των καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν διαφθοράν, ἔπεσαν εἰς τὴν δουλείαν τῶν Ῥωμαίων καὶ διεσκορπίσθησαν εἰς τὴν ὑφήλιον. Ἡ δὲ Ἰερουσαλήμ ἔκτοτε ἔμεινε παρ' αὐτοῖς γλυκεῖά τις ἀνάμνησις—δίκην τερπνοῦ ὄνειρου—ὅπως εἰς τὸν περιηγητὴν μνημα ἔλκυον τὸ ἔταστικὸν βλέμμα του, καὶ ἀκουσίως κάμνον αὐτὸν νὰ γονυπετήσῃ. Ἀληθῶς ὁ περιηγητὴς ἐκθαμβος ἔρωτᾷ—ὅπως ὅταν ἀντικρίζῃ τὸν Παρθενῶνα, τὸ Θησεῖον καὶ τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς τῶν Ἀθηνῶν—ποῦ εἶνε οἱ μεγαλοῦργοι καὶ εὐκλεεῖς ἄλλοτε κάτοικοι τῆς; Ἀναμένων μετὰ τρόμου, τὸν ὁποῖον γενεᾶ ἢ ἐρημία, ἀπάντησιν, ἀντὶ ταύτης ἀκούει τὴν ἠχῶν, τὴν ὁποίαν παράγουσιν οἱ θόλοι, βραγχνὰ ἐπαναλαμβάνουσαν τὰς λέξεις του, καὶ φεύγει δακρύων.

Τῷ ὄντι σιγὴ ἐβασίλευε μέχρι τῆς χθὲς νεκρική, καὶ οἱ θρηνοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἰερικῶν ἔθεωροῦντο ἀπὸ τοὺς χορευτὰς τῆς ἐποχῆς ποιητικῆς ἑξαφίς, πλὴν χθὲς—ὡς ἀπάντησις ἠκούσθη παρὰ σοφῶν Ῥαβίνων φωνὴ ἐνώσεως καὶ ἐπανόδου τῶν διεσπαρμένων τέκνων τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πατρίδα των.

Ἑλλην ὀπλίτης χαιρετᾷ ἀπὸ καρδίας τὴν ἐνωσίν σας, Ἰσραηλίται, καὶ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἀναγεννήσεως ἐνὸς τῶν διδασκάλων ἔθνων τῆς στρατιωτικῆς τέχνης.

Εἶθε νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ προσπάθεια τῶν σοφῶν Ῥαβίνων σας καὶ λοιπῶν νοσημόνων Ἰσραηλιτῶν, συναθροισθέντων τελευταῖον ἐν Φραγκφόρτῃ, καὶ νὰ ἀναφανθῆτε ἐκ νέου ἔθνος εἰς τὸν κόσμον ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Εἶθε νὰ κατορθωθῇ νὰ συναχθῶσι τὰ διεσπαρμένα τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐγκατασταθῇ ἐκ νέου τὸ τόσων ἐκκλησιαστικῶν καὶ διδακτικῶν ἀναμνήσεων Ἰουδαϊκῶν βασιλείων.

Δίδομεν τὴν εὐχὴν μετὰ τὴν αὐτὴν θερμότητα, μεθ' ἧς δακρύοντες ἐκάστην πρωίαν ἐν τῇ προσευχῇ μας εὐχόμεθα, ἵνα ὅλαι αἱ ἐθνότητες ἐνωθῶσι καὶ ἀποκατασταθῶσιν ἐκάστη προσηκόντως, οὕτω δ' ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας.

Θ. Ι. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,
πρῶτην βουλευτῆς, λοχαγός.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ τοῦ «Ἑλληνοσ στρατιώτου».

Ἐ τ ο ς Β.

Πρωσσικὸν στρατιωτικὸν σύστημα ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Β. Ι. Βαλτινοῦ· ἰδὲ σελ. 3.

Περὶ σωτηρίας τῶν ναυαγούντων· ἰδὲ σελ. 22.

Μελέτη στρατιωτικῆ καὶ φυσικογεωγραφικῆ τῶν τῶος γαλλογερμανικῶν μεθοριῶν, ὑπὸ Β. Ι. Βαλτινοῦ· ἰδὲ σελ. 25, 65.

Περὶ τῶν ὀπισθογεμῶν ὅπλων καὶ τῆς ἐπενεργείας αὐτῶν ἐπὶ τῆς τακτικῆς τοῦ πεζικοῦ (μετάφρασις)· ἰδὲ σελ. 42, 94.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐκδότην ὑπὸ Χρήστου Μενζενοπούλου, λοχίου τοῦ ἵππικοῦ· ἰδὲ σελ. 58.

Ἀγγελία· ἰδὲ σελ. 63.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐκδότην ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Χρ. Βυζαντινοῦ· ἰδὲ σελ. 105.

Ναυμοσχέδιον συνοπτικόν μετὰ τῆς περὶ τούτου ἐκθέσεως, συντεταγμένον ἐπὶ τῶν βασεων καὶ ἀρχῶν τῆς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ δημοσιευθείσης γνωμοδοτήσεως ὑπὸ Χρήστου Βυζαντίου, συνταγματάρχου· ἰδὲ σελ. 109, 145.

Σύντομος τακτικὴ τοῦ ἵππικοῦ, μεταφρασθεῖσα ἐξ ἐπιτόμου Γαλλικῆς διδασκαλίας τῆς πολεμικῆς τέχνης, ἐν ἣ προσετέθησαν καὶ τινες σύντομοι ὁδηγίαι περὶ ἀνιχνεύσεως ἐκ νεωτέρων γερμανικῶν κανονισμῶν, ὑπὸ Ν. Ἀντώνιου, ἐπιλοχίου τοῦ ἵππικοῦ· ἰδὲ σελ. 121, 183.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐκδότην ὑπὸ Εὐαγ. Χρυσάφη, λοχίου τοῦ ἵππικοῦ· ἰδὲ σελ. 135.

Γνωστοποίησις πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς συνδρομητὰς τοῦ «Ἑλληνοσ στρατιώτου»· ἰδὲ σελ. 143.

Κρίσεις περὶ τοῦ νέου στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Ν. Γκιλλη, ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ· ἰδὲ σελ. 197.

Περὶ στρατιωτικοῦ συστήματος ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Α. Ν. Ἀγγελίδου, ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ· ἰδὲ σελ. 217.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐκδότην ὑπὸ Δημητρίου Ζίκου, λοχίου τοῦ ἵππικοῦ· ἰδὲ σελ. 232.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐκδότην ὑπὸ Θ. Ι. Κολοκοτρῶνη, λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ· ἰδὲ σελ. 235.

Περὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα (παράφρασις), ὑπὸ Θ. Ι. Κολοκοτρῶνη, πρώην βουλευτοῦ καὶ λοχαγοῦ· ἰδὲ σελ. 237.

Πρὸς τούτοις

Π α ρ ἄ ρ τ η μ α. — Πρωσικὴ Τρομοκρατία ἐν Φραγκόρτη, ἐπεισόδιον τοῦ πολέμου τοῦ 1866, ὑπὸ τοῦ Ἀλέξανδρου Δουμά, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Μ. Α... (ἡ συνέχεια ἔπεται)

Γενικὴ θεωρία τῆς κινήσεως τῶν βλημάτων τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῆς ἀποκλίσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ἄξονας σχήματος καὶ ἀρχικῆς περιστροφῆς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Martin de Brettes, ἀξιωματικοῦ τοῦ Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ καὶ καθηγητοῦ τῶν ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Ν. Πουργαῖ, ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ. (ἡ συνέχεια ἔπεται)